

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITESTI
SECTIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 211/COM/2005 DECIZIE NR. 2 /R-C

Sedintă publică din 22 Decembrie 2005

Curtea compusă din:

Președinte : Ioana Mihai - judecător

Judecător : Ioan Zăicanu

Judecător : Loredana Ilieva

Grefier : Mihaela Popescu

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești – reprezentată prin
procuror Ioan Chiriac

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de părăta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE**, cu sediul în Târgoviște, str. Gheorghe Magheru, nr. 17, județul Giurgiu, împotriva sentinței nr. 31/CAF/04 octombrie 2005, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, în dosarul 211/CAF/2005.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns consilier-juridic Tănăsie Constantin pentru recurenta - părătă, în baza delegației de le dosar, lipsă fiind intimata - reclamantă.

Procedura legal îndeplinită.

Recursul este scutit de plata taxei de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care .

Reprezentantul recurenței, având cuvântul, precizează că nu are alte cereri de formulat în cauză .

Curtea, în raport de această împrejurare, constată recursul în stare de judecată și acordă cuvântul asupra acestuia pe fond .

Consilier - Juridic Tănăsie Constantin, având cuvântul pentru recurenta - părătă, solicită admiterea recursului, pentru motivele expuse pe larg în scris și pe care le susține oral în ședință publică .

Reprezentantul parchetului, având cuvântul, pune concluzii de respingere a recursului ca nefondat și de menținere a hotărârii pronunțată de către instanța de fond, ca fiind temeinică și legală .

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față:

Constată că prin acțiunea înregistrată la data de 11.1.2005 reclamanta SC „ ” CO SRL a chemat în judecată pe pârâta DGFP Vâlcea solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța în cauză să se dispună anularea deciziei nr.2/13.01.2005 emisă de acesta și a raportului de inspecție fiscală din 25.10.2004 întocmit de inspectorii din cadrul unității pârâte.

În motivarea acțiunii, s-a arătat că, în urma controlului fiscal efectuat la societate, s-au stabilit obligații fiscale în sumă de lei, prin raportul de inspecție din 25.10.2004.

Împotriva acestui raport s-a formulat contestație, respinsă prin decizia nr. 13.01.2005, în mod greșit, fără a se avea în vedere că actele care i s-au solicitat, constituiau, potrivit art.50 Cod vamal , documente confidentiale. Cu toate acestea, le-a procurat, prin bunăvoieță beneficiarilor, dar nu au fost luate în considerare cu ocazia analizării contestației sale, încălcându-se dispozițiile Legii 141/1997.

Tribunalul prin sentința nr. 13.01.2005 a admis în parte acțiunea, a dispus anularea în parte a Deciziei nr.2/13.01.2005 emisă de intimată și a raportului de inspecție fiscală din 25.10.2004, pentru suma de RON/. lei vechi/ și a menținut art.2 și 3 din decizia atacată, obligând pârâta la plata cheltuielilor de judecată, în sumă de RON/respectiv lei vechi.

Pentru a se pronunța în acest fel, instanța de fond și-a însușit varianta a două a raportului de expertiză contabilă, efectuat în cauză, în ceea ce privește suma de 11.05.069 lei, alcătuită din 10.661.092 lei TVA, plus 1.395.007 lei dobânzi aferente și 1.395.007 lei penalități, argumentând astfel:

Reclamanta a justificat cu documente integrale cota zero de TVA pentru un număr de 14 facturi prezentate în raportul de expertiză contabilă la pagina 38, precum și pentru factura nr.00000000 din 25.10.2004.

Or, conform prevederilor art.1 alin.4 din OMFP nr.1846/22.12.2003, în situația în care din cauze independente de voința preștorului sau furnizorului nu pot fi prezentate toate documentele justificative prevăzute de prezentele instrucții, scutirea de TVA se poate aplica dacă există alte documente prin care se poate face dovada realizării operațiunii.

Ca atare, raportat la prevederile legale enunțate, s-a apreciat că pentru facturile emise după publicarea ordinului menționat respectiv pentru facturile nr.00000000/2004, nr.00000000/2004 și nr.00000000/2004, pentru care reclamanta a prezentat comanda de

transport, CMR-ul și DVI-ul, s-a făcut dovada operațiunilor cuprinse în acestea.

Prin urmare, s-a apreciat incidența art.1 alin.4 OMFP nr.1846/2003 întrucât neprezentarea celorlalte documente prevăzute de legiuitor s-a datorat unor cauze independente de voința reclamantei, documentele în cauză fiind deținute de beneficiara transportului de la care nu au putut fi procurate și, prin urmare, și pentru aceste facturi reclamanta beneficiază de cota zero de TVA.

Faptul că facturile ce fac obiectul speței, au fost justificate cu documente numai în timpul efectuării expertizei contabile, nu este de natură a înlătura dreptul reclamantei de a beneficia de cota zero de TVA.

S-a mai reținut, privitor la dispoziția art.2 din decizia atacată că, soluția dată de părâță în rezolvarea contestației este legală, deoarece prin raportul de inspecție fiscală s-a constatat numai că suma de lei reprezentând dobânzi aferente TVA a fost stabilită printr-un proces verbal anterior încheiat la data de 16.10.2004, sumă ce nu a fost achitată până la încheierea raportului de inspecție fiscală atacat.

Această sumă nu a fost prinsă în decizia de impunere întocmită în baza raportului de inspecție fiscală din 2004, astfel că, în mod corect contestația a fost respinsă pentru acest capăt de cerere. Referitor la capătul 3 din decizie s-a constatat, de asemenea, că soluția părâtei este corectă, acțiunea reclamantei privind suma de lei, reprezentând dobânzi și penalități aferente debitelor declarate de reclamantă și neachitate la scadentă fiind anulată, fiind rămasă fără obiect.

În sfârșit, instanța de fond a apreciat întemeiată solicitarea reclamantei de obligare a părâtei la plata cheltuielilor de judecată, conform art.274 Cod pr.civilă.

Împotriva acestei hotărâri, a formulat recurs, în termen legal, părâta DGFP –, în temeiul art.304 pct.8 și 9 Cod pr.civilă, pe următoarele considerente.

- speța dedusă judecății constă în stabilirea faptului dacă facturile fiscale și alte documente justificative prezentate de reclamantă cu ocazia controlului fiscal și a rezolvării contestației, îndeplineau calitatea de documente legale, necesare calculului cotei zero pentru operațiunile desfășurate, aspect ignorat de către instanța de fond, care, a preluat, fără nici o analiză, concluziile expertului contabil;

- în mod eronat, s-a stabilit că dispozițiile art.1 alin.4 și 5 din MFP nr.1846/2003 sunt aplicabile și pentru documentele ce nu pot fi prezentate;

- instanța de fond nu a motivat în ce constau cauzele independente de voința agentului economic în neprezentarea documentelor organului de inspecție fiscală;

- nu s-a ținut cont că agentului economic controlat, i s-a dat răgaz să prezinte documentele solicitate, ele fiind prezentate doar expertului contabil;

- s-a apreciat greșit caracterul confidențial al acestor documente, deși, documentele solicitate erau stabilite de lege și cunoscute agentului economic – ca transportator internațional (Legea 571/2003).

În concluzie, se impune admiterea recursului, modificarea sentinței, în sensul menținerii, ca legală și temeinică a Deciziei nr. 2005, respectiv a procesului verbal de inspecția fiscală din 2004.

Examinând recursul, prin prisma criticilor aduse, dar, și sub toate aspectele, conform art.304¹ Cod pr.civilă, curtea reține că este fondat, pentru cele ce se vor expune în continuare.

Referitor la prima critică, într-adevăr, problema pe care o avea de rezolvat instanța de fond era legată de stabilirea caracterului de documente justificate a înscrisurilor prezentate de intimata – reclamantă la controlul fiscal aferent perioadei 1.09.2000 – 30.06.2004, în sensul disp. OMFP nr.1846/2003.

Astfel, actul normativ precitat în chiar art.1, precizează că prin aceasta este reglementat modul de justificare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere a acesteia pentru persoanele înregistrate ca plătitor de TVA.

Intimata – reclamantă, în perioada verificată, a efectuat transport internațional de mărfuri în afara țării și transport auto de mărfuri de import, pe parcurs extern și intern, până la punctul de vămuire și întocmire a declarației vamale, activitate despre care avea cunoștință a fi supusă reglementării susmenționate anterior, întrucât, pentru o parte din aceste transporturi a depus documentele corespunzătoare..

Deci, pentru a beneficia de cota zero de TVA, aceasta trebuia să depună documentele expres menționate în textelete de lege ce vizează asemenea activități, în funcție de tipul transportului și de perioada de efectuare a acestora, conform OUG nr. 17/2000 aprobată prin HG nr.401/2000, Legii 345/2002 și respectiv art.6 OMFP nr.1846/2003, de aprobare a instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de TVA pentru transport internațional, prezente la art.144 (1) și art.144 (1) Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Or, în notele explicative date, răspunsurile reprezentantului societății în ceea ce privește lipsa acestor documente au fost în sensul nesiguranței plății ulterioare de către partenerul extern și al inexistenței obligației beneficiarului mărfui de a-i prezenta declaratiile vamale de import, pentru ca în motivarea contestațiilor formulate să se prevaleze de disp. art.1 alin.4 OMF nr.1846/2003, respectiv imposibilitatea obiectivă de procurarea a acestora, dar fără a preciza în ce a constat aceasta și fără a prezenta dovezi certe, astfel că simpla susținere a sa nu poate fi considerată drept document justificativ al operațiunii realizate.

De subliniat că, organul finanțier, a acordat un termen reprezentantului societății de a prezenta documentele respective, dar s-au prezentat doar câteva copii sau diverse facturi. Pe parcursul realizării expertizei contabile dispuse de instanța de fond, s-au prezentat, însă, copii xerox de pe comandă și DVI, lipsind documentul de transport internațional propriu – zis, împrejurare în raport de care expertul a considerat că justificarea nu corespunde cerințelor legale și, ca atare, nu poate beneficia de cota zero a TVA-ului.

Deși, acestea așa – zise documente justificate au fost depuse, treptat și constituite pro - causa, instanța de fond apreciază că prezentarea lor, doar la expertiză contabilă, nu poate fi de natură a înlătură dreptul reclamantei de a beneficia de facilitatea stabilită de legiuitor, considerându-le ca întrunind cerințele dispozițiilor se reglementează TVA-ul.

De asemenea, nu s-a făcut vorbire despre motivele ce au împiedicat societatea să prezinte organului fiscal aceste documente, dacă ele existau, și de ce nu au fost prezentate în perioada de grătie acordată acesteia, ceea ce justifică și celealte critici din prezenta cale de atac.

Prin urmare, este indubitabil că prin enumerarea regăsită în conținutul actelor normative ce reglementează TVA-ul, legiuitorul a dorit să elimene orice neclaritate referitoare la documentele obligatorii pe care trebuie să le prezinte realizatorul transporturilor internaționale de bunuri, acte normative interpretate eronat de către instanța de fond.

În consecință, curtea, în baza art.312 alin.1 și 3 Cod pr.civilă urmează să admită recursul, să modifice în tot sentința, în sensul că, pe fond va respinge contestația, menținând ca legale și temeinice actele încheiate de recurenta – părâtă.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN N U M E L E L E G H I I D E C I D E

Admite recursul declarat de părâta **DIRECȚIA GENERALĂ
FINANȚELOR PUBLICE**, cu sediul în , str. Ș.
Magheru, nr. 17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. TC/CAF,
octombrie 2005, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, în dosarul
TC/CAF/2005 intimat - reclamant fiind SC SRL ,
str. calea lui..., nr. ..., județul Vâlcea.

Modifică în tot sentința, în sensul că pe fond, respune contestația ca nefondată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 23.12.2005 la Curtea de Apel Pitești - secția comercială și de contencios administrativ.

I.M.

I.B.

D.V.

Greffier,

Red.I.B.
TC/4 ex.
23.dec.2005